

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 34.
Epistolele nefrancate se refuză. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond — și timbru de 60 fl. pentru fie-care publicare.

Nr. 8645. Șool.

CONCURS

Din fundațiunea Cologea cu începutul anului școlar curent au devenit vacante 2 stipendii câte de 120 corône, pentru conferirea cărora se publică concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în ziarul „Telegraful Român”.

Concurenții, la cererea scrisă cu mâna proprie și adresată consistoriului archidieceșan, au să acludă următoarele documente în original:

1. Carte de botez, că sunt români greco-orientali de pe teritoriul archidieceșei;
2. testimoniu de pe anul școlar trecut 1900/1;
3. testimoniu de avere;
4. alte eventuale documente recomandătoare.

Cererile întrate după expirarea termenului nu vor fi luate în considerare.

Sibiu, din sedința senatului școlar, ținută la 20 Septembrie 1901.

Consistoriul archidieceșan.

„Adevărul despre Ungaria”.

Sub titlul acesta — destul de adevărat pentru-ca să trecă cartea, — a apărut pe piața publică, acum de curând, o broșură germană, scrisă în scopul de a se promova ideea legării unei înțelegeri între Germanii, Magiarii și Românii din monarhia austro-ungară, avertați unii la alții în lupta de apărare ce au să o porțe toți cu eurentul din zi în zi mai puternic și mai amenințător al slavismului.

Pericolul acesta, — pe care de altcum și noi îl vedem de mult, — face, ca autorul broșurei să-și exprime convingerea, că Nemții, Magiarii și Românii trebuie să ajungă odată la o înțelegere, pentru că altcum elementul slav, care înaintază repede dinspre Ost și dinspre Vest, îi nimicesce pe toți, unul după altul.

Tema e veche și e tratată de atâtea și de atâtea-ori și din parte românească. Vina Magiarilor este, că nu ne-au înțeles și nu ne înțeleg nici astăzi. Dar tema e totdeauna de actualitate; și autorul broșurei din întrebare bune intențiuni a avut de bună seamă când s'a pus să o trateze de nou și el.

Din întreaga broșură reiese, nu atât bunăvoința autorului în ce privește fondul chestiei, cât mai mult bunăcredința a sa întru înșirarea datelor și a informațiilor primite dela alții; dar informațiile adunate sunt de așa, că broșura apare în fața celui ce cunoște bine raporturile politice din Ungaria ca o lucrare tendențioasă, scrisă pôte chiar în vederea alegerilor efectuate în zilele trecute.

Tendențiositatea broșurei devine evidentă pentru ori-și-cine când punem față în față căldura cu care scriitorii ei pledază și întră în luptă deschisă pentru împăcarea, înțelegerea și unirea atât de necesară a Magiarilor cu Românii, precum și a Magiarilor cu Nemții din Austria, — și apoi convingerea exprimată din partea sa, că nimeni altul nu este chemat să facă înțelegerea aceasta, din parte ungurească, decât numai și numai — Bánffy, urmașul sincer și adevărat al politicii lui Dedek și Andrássy, acel Bánffy, despre care și cel din urmă Român știe, că câtă vreme a stat în fruntea guvernului și în fruntea comitatului Dobâca, numai ochi buni pentru Români nu a avut!

Broșura e deci banffyistă prea din cale afară; și în consecință e dușmănoasă rău prim-ministrului actual, Széll Kálmán, despre care ne spune, că e un vanitos, care alergă după preamări și tămări, face experimente greșite și periculoase, spionează pe bietul Bánffy în loc să spioneze pe agenții panslavisti, persecută pe cei-ce stau aproape de Bánffy, etc. — dar toate înzadar, pentru-că Széll nu pôte împede mersul lucrurilor și nici aceea, ca Bánffy să ajungă omul viitoriului!

Chiar și numai afirmarea acesta din urmă, atât de cutezată, a scriitoriu-

lui broșurei, e în stare să ne indice izvorul din care au fost adunate informațiile cuprinse în broșură, și să ne convingă, că cuprinsul broșurei nu corespunde de loc titlului ce i-s'a dat, pentru-că tocmai din adevăr s'a băgat prea puțin în carte, ear' în schimb cu atât mai mari și mai cornurate sunt neadevărurile trecute pe paginile ei.

Vom scôte spre ilustrare numai unul, de care trebuie să se rușineze până și organul personal al baronului Bánffy, ziarul „Magyar Szó”, despre care se știe că e mare și neîntrecut în scornituri.

Ni-se spune anume în broșură, la pagina 51, că nu de mult au fost revolte țărănești în Maramureș, inscenate din partea Românilor, și că cercetarea efectuată a scos la ivelă, că țeranii au fost puși la cale din partea agitatorilor veniți din România. S'au aflat broșuri în casele țărănești, tipărite în București, în cari țeranii erau intitulati ca „frați” și li-se spunea, să scuture dela ei tirania Magiarilor, căci atunci va pute fi recucerită țeara răpită de Magiari. Țeranii se stee gata cu cose, cu securi și cuțite, pentru-că conducătorii le vor aduce și arme și steaguri. Conform planului, întâiu trebuia să fie omorât ingineriul de comasație, apoi urma un asalt asupra casei comunale și în urmă celelalte. Țeranii au început însă acțiunea înainte de vreme și așa a fost descoperită revolta, al cărei rezultat final a fost acela, că mai multe persoane au fost omorite și și mai multe vulnerate! — —

A auzit sau a cetit cineva ceva despre aceste revolte țărănești, întemplate în timpul din urmă în Maramureș? Noi nu, și sigur că alții tot așa. Nu va fi auzit și cetit nimica nici informatorul autorului broșurei; și el va fi fost cel dintâiu care și-a ris în pumni când și-a văzut scorniturile tipărite în broșură. Și totuși, el a trebuit să dea scriitorului broșurei astfel de informațiuni, pentru-că așa cereau interesele „omului viitoriului”, interesele lui Bánffy, căci altcum scriitoriu-

broșurei nu putea ajunge la concluziunea la care a ajuns, ca să esclame astfel:

— „Ei bine, câtă vreme au rol în mișcările Românilor astfel de agitațiuni, pôte să se gândească cineva serios la o înțelegere între Români și Magiari, și nu sunt ore acești din urmă constrinși să procedeze cu toate forțele statului în contra aliaților lor naturali?”

Înțelegeți legătura? Bunul om crede că într'adevăr Bánffy e omul viitoriului, care ca mâne va avé să facă împăcarea Magiarilor cu Românii. Și fiindcă știe, — nu autorul broșurei, ci informatorul seu, — că Bánffy nu va face împăcarea dorită, precum n'a făcut-o nici în trecut, — spune de pe acum motivul care l va împede pe Bánffy în nobila sa intențiune, și motivul e: „înclinarea poporului român spre revolte”.

Cine nu știe, că cu asemenea motive se scusa Bánffy în sus și pe vremea când era „omul prezentului” nu al viitoriului? Și fiindcă Românii nu voiau nici pe atunci să se apuce de revolte, cu toate că Bánffy le dădea desule motive, — inventa el singur, sau puna el la cale, prin agenții sei, revolte românești, pentru a pute alerga iute la Viena, ca să denunțe pe Români, că sunt ômeni neliniștiți, turburători de ordine, revoluționari, cu cari guvernul, pe lângă cea mai mare bunăvoință, nu pôte ajunge la înțelegere pe cale pacifică.

Constatând aceste lucruri, am constatat și aceea, că autorul adevărat, informatorul broșurei din întrebare, nu pôte fi decât unul din garda baronului Bánffy, — dacă nu chiar Bánffy însuși, — și prin acesta am stabilit și adevărata valoare a broșurei, asupra căreia de altcum vom mai reveni.

Și constatându-le toate acestea, nu putem să nu ne exprimăm indignarea față cu tendința de a ne presenta poporul în fața străinătății (pentru-că broșura, apărută în Lipsca, e scrisă pentru informarea străinătății) ca pe un popor de disordine, popor revoluționar, — el

FOIȘORĂ

Dorul!

— Poveste —

de Seb. Stanca.

La chipul Precuratei în liniștea-amorțită
Din négra mănăstire de veacuri istovită.
Sfios genunchii-și plăcă bătrânul neet oftând,
In ruga lui ferbinte spre ceriu duios privind:
„O maică preacurată, din ispitutu-mi pept
La chipul feții tale rugarea mi-o îndrept
In taina ăstor ziduri a sfântului locaș,
Făcut'a Domnul casa-mi norocului sălas,
Mi-a dat din greu avere, bogată fericire,
O viață lină, dulce, în zimbet de iubire,
Mi-a ncins câmpia 'n aur cu grânele bogate,
Și gem a mele grajduri de stavele turbate,
Pe-a mele văi întinse pasc mii de miei ușori
Și ceriul vieții mele a fost lipsit de nori.
Dar' ce folos de câmpul rustiu, lipsit de flori?
Ce 'mi face bogăția când ard de-un dor duios
Să string și eu la sînu-mi un copilaș frumos,
Să am și eu un sprijin, să-l văd saltând ușor,
Să-mi crească brad mlădița, voinic moștenitor.
Cercat'am vrăjitoare vestite 'n lung și lat
Și dat'am sîrindare la preoții din sat

Și daruri la biserici, — zadarnic mi-au fost toate.
Tu maică n'ai hotară în îndurări bogate,
Ascultă-mi glasul dornic, revărsă-ți mila sfântă,
Și dorul fericirii în inima 'mi ardândă.”
Și n'au trecut din zile un an câte cuprinde,
In casă-i veselie bogată se întinde,
Căci Domnul sfânt din milă-i un fiu i-a dăruit
Și „Dorul” i-au pus nume, c'atâta l'au dorit.
Crescea vîdînd cu ochii în légănu-i cu flori.
Frumos ca rîuă nopții pe trandafiri în zori.
Dar' într'o zi 'nceput'a să plângă micul „Dor”,
Ca din senin o tîmă venitu-i-a și zor
Ținea la plîns și țipet; Ear' mama necăjită
Nici chip să-l domolască. Atuncia cătrănită
De atîta plîns și țipet i-a zis ne-hibzuită:
„Taci inima ți-o prindă vîntoșele ușore
Și vîntul să-ți mînanșe norocul de sub sôre
[Copile blăstemat.”

Și „Dorul” ca de farmec din plîns a încetat.

Trecut'a vreme multă și 'n vreme s'a îngropat,
Și an de an trecut'a de zile alungat
In négra vecinicie. Bătrânul-și netezia
Albita-i barbă și ochii de drag îi lăcrima,
Că „Dorul” era mare, voinic ca bradu 'n munte
Mai 'nalt ca albul tătu cu 'n cap și înc'o frunte.
Și când era voinicul să nu-i găsesce păreche
Bătrânii măcinat-au prin erer o taină veche:
Că dîră lungă vreme de ani i-a gârbovit

Și-ar vrea și ei să-l știe odat' căpătuit.
Dar' „Dorul” n'avea vreme de gîndul lor să dea
'L ardea în pept durerea, căci inima-i era
De mult pătrunsă 'n taină de un dor ne-
[măsurat
Aprins de-un cânt de farmec din codru 'nde-
[părtat:

Când ziua se pleca, zefirul sîrii line
Pe aripi de vînt ușore plutea pe căi senine,
Din légănatu-i môle în șoptele de sîră
Se desprindea ca farmec în vis de primăvară
Un cânt duios și dulce, ca șopot de isvor,
Un cântec de durere amestecat cu dor.
Și s'auzea adesea când vîntul clătina
Frunzișul verde 'n codru. Ear' „Dorul” asculta.
Perdut sorbea cîntarea, cu ochiul îndreptat
Spre négra 'ntunecime a codrului de brad.
Vedea prin vis copila cu vocea fermecată
Și se sfîrșia de dorul s'ô vadă num' odată
Să guste-o rază dulce din ochiu-i tîlnuit,
Să-i simtă sînul fraged de sînul său lipit,
Să-i sîrbă de pe buze rîsufletul molatic,
Să-și stîmperă durerea, al dorului jăratie.
Dar' înzadar, copila pe aripi de vînt ușore
Îi trimitea prin codru cîntări fermecătoare, —
Și inima i-au prins'o vîntoșele ușore.

Și „Dorul” ars de dorul copilei ce-i cînta
Când vîntul sîrii line prin crîng se légăna,

S'a pregătit de cale și 'n grabă a plecat
Pe căi fără de țintă prin codru 'ntunecat.
Și mult au plîns bătrânii cu lacrimi de foc
Căci li-a furat zefirul doritul lor noroc.
Umblat'a nouă zile și tot atîta noapte,
Din rîuă dimineții până 'n a sîrii șopte,
Din rîsăritul nopții până 'n apus de stele,
Rătăcitor prin codru cu peptul plin de jele,
Pe căi ascunse 'n umbră, de sôre neatînse,
Pe locuri neumbrate, în vecinic somn cuprinse;
Trecut'a peste mîndre poeni fermecătoare,
Incise 'n brîne late de flori mirositoare.
Și légănat dulce în cânt de paseri, mii,
Scăldate 'n murmur tainic de miei isvóre vii.
Ear' când a zecea ziună spre-apus cădea sfîrșită,
Ajuns'a 'ntr'o poiană: „a dorului” numită,
Aci descălecat'a la umbra de stejar.
Salta isvoru 'n picuri, ca mîndru chihlibar.
Și adîncit în gînduri sta Dorul la isvor, —
Când începu prin frunze s'adie-un vînt ușor,
Din șoptele-i grede să se desprindă lin
Un cântec de durere, de dor duios, de chin;
Venia tot mai aproape, — mai tare s'auzea, —
Era de tot aproape, — și ce frumos suna...
Deodată... — din vîzduhuri pe aripi nevedute
Coboră 'necet copila. A sîrii șopte mute
O légăna pe brațe, — zefirul se juca
Prin pîrlu ei de aur, ce 'n unde îngropa
A umerilor spumă și fragedul ei sîn,

care e poporul cel mai pacinic și mai răbduriu din lume, — exprimându-ne totodată convingerea, că prin respândirea născocirilor de felul acesta tocmai ideile de apropiere și de împăcare între Magiari și Români i-se face serviciul cel mai rău, ceea-ce nu putea să fie intențiunea broșurei, scrisă de altcui, după părerea noastră, cu bune intențiuni.

La începutul noului an școlar.

II.

E un adevăr, care de nimeni nu poate fi tăgăduit, că starea materială a învățătorilor nostri nu numai că nu este de invidiat, dar' ea este cât se poate de modestă și că ea lasă mult de dorit.

Trebue însă să recunoască fie-care învățătoriu, că poporul nostru și în această privință a făcut în cele mai multe locuri atât cât i-a fost cu putință să facă în timpuri critice atât politice cât și economice în cari s'a aflat și se află.

Nu ne trebuie de cât să privim în jurul nostru și vom găsi nu zeci, ci sute de comune, unde până mai ieri alaltă-eri salariul învățătoresc abia ajungea suma de 100—200 fl., sau și mai puțin, pe când azi în cele mai multe locuri este stabilit salariul învățătoresc la suma de 300 fl.

Nu vom să zicem prin aceasta că ici-colea poporul nostru nu ar putea și mai mult sacrifica. Din contră suntem de credință că acolo unde poporul a vădit cu proprii ochi roadele muncii învățătorului și a gustat din beneficiile cele multe ale școlii, la prima apelare a cărturarilor din mijlocul său va fi gata a jertfi, a sacrifica și mai mult. Esemple despre acesta avem destule. E drept că avem și excepțiuni. Excepțiunile însă nu fac regula. Și apoi e bine a avea întotdeauna în vedere faptul constat, că toate popoarele culte de azi numai atunci au remunerat corespunzător pe pionierii culturii, după-ce s'au convins de munca salutară a acestora.

Iată pentru-ce nu ne putem aștepta la o îmbunătățire generală a salariului învățătoresc nici în noul an școlar. La ceea-ce ne putem aștepta, ba chiar pretindem, este, cum am mai accentuat la acest loc, asigurarea și regulata liquidare a salariului învățătorilor nostri de pretutindena.

Ca mai iute și cu mai mare siguranță să se ajungă la acest scop, autoritățile noastre dimpreună cu toți fruntașii nostri să chibzuiască cu ore putere s'ar înființa un fond central, administrat de consistoarele singuraticelor diecese, de unde fie-care învățătoriu să-și poată ridica lunar salariul. Alimentarea acestui fond să se facă din impositul (repartițiile) pus pe familiile credincioșilor din singuraticile comune, care să

se transpună direct autorității școlare din centru, cum se face bunăoară acum cu *sidocșia*, și din anumitele rente corespunzătoare ale comunelor bisericesci, etc.

Ideea aceasta a fost sulevată din partea unor harnici învățători în conferențele din estan și ea nu se pare a fi nerealisabilă. Atragem deci de nou atențiunea celor chemați asupra ei, căci întrupată odată această idee, ea va contribui mult la micșorarea neîndestulării multor învățători. Dacă însă aceasta ar fi imposibil, atunci să se caute de urgență alte remedii întru regularea și regulata liquidare a salariului învățătoresc, căci o și mai departe dănuire a stărilor de azi, înțelegem nesiguranta și neregulata primire a salariului, ar mări și mai mult neîndestularea învățătorilor nostri, care i-ar desmăta apoi tot mai mult dela împlinirea acurată a oficiului, căci unde este neîndestulire acolo nu este zel și devotament.

*

Respectul, iubirea și alipirea către școlă și prin aceasta către învățătorul ei, din cutare comună, depinde foarte mult dela *finuta* învățătorului respectiv. De aceea este de neapărată trebuință, ca ținuta învățătorilor nostri să fie de model întru toate, deoarece învățătorul însuși după menirea sa trebue să fie *modelul sâtenilor*.

În timpul din urmă însă s'au ivit și în această privință în foarte multe locuri aparițiuni triste, cari trebuiesc năbușite cu ori-ce preț. Însirăm din acestea vre-o câteva: neinteresarea față de lucrările obștești din respectiva comună, ori interesarea pătimasă și egoistică față de acestea. Neînțelegerile și certurile cu ceilalți fruntași din loc, în special cu preoții, dar' mai ales ocuparea de oficii *incompatibile* cu oficiul învățătoresc precum este d. e. oficiul de *submatriculant de stat*, *Winkeladvocat* etc. Repetăm, aceste aparițiuni sunt pete negre pe corul învățătoresc; ele trebuiesc delăturate cu ori-ce preț, căci ruinază demnitatea acestuia.

*

În conferențele învățătoresci din est-an s'au discutat și în urmă s'au stabilit cauzele, că cei mai mulți învățători nu manifestă mai multă însuflețire în activitatea lor. Aceste cauze sunt acum cunoscute autorităților noastre superioare, să avem speranță, că rînd pe rînd se vor afla remedii pentru sanarea lor.

Una dintră cerințele cele mai arătate ale timpului present, care îndeplinită ar avea mari și folositoare înrîuriri asupra activității învățătorilor nostri o amintim și la acest loc; aceasta este: *cultivarea* învățătorilor nostri. Dacă chiar și la popoarele cele mai culte

continua cultivare a învățătorilor e o cerință cardinală și arătate, atunci la noi Românii e mai arătate de o miie de ori, de cât la toate celelalte.

Multe sunt căile și mijlocele cari duc la cultivarea învățătoriei, cea mai sigură și principală este însă cultivarea reciprocă prin graiu, cetire și scriere.

Cultivarea reciprocă prin graiu se va întâmpla atunci, când învățătorilor li-se va da posibilitatea a se întruni în adunări anume spre acest scop. Noile idei în viața învățătorilor, noile metode în un ram sau altul, noua schimbări și reformări pe câmpul învățămîntului, nu se nasc și nu se clarifică mai bine și mai iute, decât prin discuțiuni în cercuri mai mult sau mai puțin numeroase.

Conferențele anuale învățătoresci nu sunt de ajuns spre acest scop, ci este imperios reclamată închiegarea tuturor învățătorilor nostri în o *reuniune*. Aceasta cu atât mai virtuos, căci numai astfel închiegați se va cultiva în inimile învățătoriei noastre, ceea-ce ne lipsește cu desăvîșire: spiritul de corp, unire, înfrățire, înțelegere, fără de cari demnitatea și stima învățătoriei noastre rămân vecinic neimpunătoare. Puterile unite storc oleiu și din piatră!

Cultivarea reciprocă prin scriere și cetire se va întâmpla atunci când vom ceti cât mai multe cărți de specialitate noastră, când ideile și cunoștințele noastre abstrase din experiențe, sau câștigate din lectură, le vom pune pe hârtie, dându-le astfel criticii publice. Aceasta însă numai atunci o vom putea face mai cu înlesnire, când vom avea *organul nostru de specialitate*.

Ori-cum, dar' credem de sosit timpul, ca fie-care membru al statului învățătoresc să recunoască că e rușine ne mai suportabilă că aproape trei mii de învățători nu sunt în stare a-și susține un organ propriu de specialitate. Recunoscînd aceasta fie-care să-și ție de cea mai sfântă datorință și ambițiune, ca aceasta rușine să se delature!

Parola învățătorilor nostri gr.-or. să fie în noul an școlar: *închiegarea lor în o reuniune și scoterea din nou a "Foiei pedagogice" ori întemeierea altui organ de specialitate!*

*

Drept încheiere amintesc, spre a servi de „memento“, că terenul activității învățătorilor nostri nu se restrînge numai între cei patru pereți ai școlii, ci din contră, se întinde mult și în afară de acești pereți.

Activitatea pe acest teren să fie și ea mai mînosă în noul an școlar, decât în trecut.

D. A. Mosora.

Scrisoare din Budapesta.

— 9 Octobrie n.

Frumose sunt întrunirile, când cei încălziți de un gând și o simțire își strîng rîndurile, își dau mîna de înfrățire și promit că umăr la umăr vor lucra pentru ajungerea idealului ce-l urmăresc cu toții. Frumose sunt întrunirile îndeosebi ale tinerimii, stéua magică, la care un popor, o națiune întregă îngănata de mari speranțe privesce, când acea tinerime cu însuflețire își aduce aminte că în vinele ei curge sînge nobil cumpărat de strămoși cu gloriose fapte.

Însuflețirea unei astfel de tinerimi mult poate face în rostul neamului ei.

Și noi, viitorul neamului român, adunați din toate colțurile vieții române aici departe de vetrele noastre, adunatu-ne-am în seara de 5 Octobrie să stringem lanțurile frăției, să ne cunoștem aceia, ale căror inimi și cugete cunoscute-s'au și până aci, căci același ideal ne-a încălzit din strămoși pe toți.

Și a fost frumoasă această întrunire.

Studentul în drept *Candin David*, în fruntea mesei, cu drag și cu însuflețire dă espreziune bucuriei și mulțămirii sufletesci, când vede că căldura conștiinței naționale a știut să împletască o cunună atât de mîndră de mlădițe române, și cu cea mai adîncă bucurie ne salută.

Cu acesta rolul toastelor începe să-și secere tributul său.

Dragostea, acel nobil, sincer și sfînt simțiment al Românului, transpiră și din inima studentului în filosofie *Ioan Lăpădat*, când în cuvinte pline de dragoste binevenitează pe cei-ce acum pășesc mai înainte în mijlocul universitarilor români de aici.

Mulțămită se cuvine din partea noulor veniților pentru întîmpinarea atât de caldă a veteranilor. Și aceia nici nu întărziesc a le mulțami pentru dragostea cu care i-au îmbrățișat, dînd espreziune satisfacțiunii lor prin rostul avîntat al clericului absolut și student fil. *Sebastian Stanca* și a stud. în drept *Ioan Montani*.

Stăpîniți în aceste momente lipsite de ori-ce prejudecări sau interese de o înaltă elevațiune sufletescă am promis cu toții, că vom ține strîns la provocarea fratelui nostru *Lăpădat*: „să lăsăm la o parte toate prejudecățile de până aci și în lucrarea noastră comună să ne conducem de aci înainte numai de dragostea frățească și de adevăr“. A și fost timpul să lăpădam toate pornirile păcătoase, cari începuseră în anii din urmă a-și viri cînda în sinul studenților universitari de aici, pentru-că roadele acelor porniri începuseră a da triste perspective pentru viitorul.

Ambiția nobilă a știut însă de astădată a declara, că va sugruma ori-ce interes personal în fața celui comun. Suntem deci încălziți de flacăra celei mai frumoase speranțe pentru viitorul apropiat.

În fine și *Bachus* începu să-și reclame partea sa, căruia de sine se înțelege, încă i-s'a depus pe altarul său tributul cuvenit.

Sub haina străvechie salta de viață plin
Un trup mlădiu, din ochiu-i zimbea nevinovată
A nopții negră taină; — și s'a oprit îndată
Sfîșoasă față 'n față cu „Dorul“, — s'a uitat
Tăcută lung la dînsul, în ochiu-i fermecat.

Ear' dorul turburat

A prins-o peste mijloc cu braț tremurător
A ridicat în brațe jîngășul ei trupșor
Și a gustat o rază din ochiu-i tăinuit.
Simțit'a sinu-i fraged de sinul lui lipit.
Sorbit'a de pe buze-i resuflatul molatic.

Și-a stîmpărat durerea: a dorului jăratie.
— „De unde 'mi vii copilo, i-a zis, cu cântu'ți lin,
Ce 'mi uscă viața totă, cu ne'nțeleșu-i chin;
Mereu 'l aud când seara pornesc 'n codru

[vîntul,

L'ascult, pierdut de farmec la tine 'mi sbîră
[gîndul;

Un cânt duos și dulce ca șopot de isvor,
Un cântec de durere, amestecat cu dor,
Și inima mi-ai smuls' oeu cântu'ți răpitor.
De când duc doru-ți tainic, tu fîngășul meu,
Căci mama încă 'n lîngă mi-a dat blîstî-

[mul greu

Să-mi fure a tale vînturi pe veci norocul meu.
Ascultă-mi glasul, vino, la sinu-'mi să te culci,
Te-oi duce și trăi-vom în visuri blînde, dulci“.

*

Rîdînd nevinovată i-a zis copila blîndă:
— „Născută sunt în lume pe aripe de vînt,

Zefirul meu pe brațe m'a legănat ușor,
Și el m'a fost tovarăș la plîns mîngător,
În juna-mi veselie un vesel cântăreț.

Stăpîn pe vînturi este al meu tată sumet;
Ș'a vînturilor șopte mi-au dus dorul la tine
Când ziua 'și pleca capul în serile senine“.

— „Iubito, vin cu mine“.

Cu drag la sinu-i Dorul o alipea oftînd
De frică să n'o fure vr'un nebnatic vînt.
A 'ncălecat în grabă pe roibul înfocat
Și a pornit în gîonă prin codru 'ntunecat.

Un tremur surd deodată prin codru se lăți
Și 'n valuri vuetore de volburi vînturi vii
Gemeau pustiul prin frunze. Ileana tremura,
Dar' Dorul caldu-i mijloc mai strîns îl cu-

[prindea.

— „De ce tremuri Ileană, la sinu-'mi ne-
[nfricat?“

— „A vînturilor volburi vîde veste-au dat
La'l tatălui palat
Că am plecat cu tine prin tainica pădure
Grăbit în urmă vine din brațu-'ți să mă fure“.
Și Dorul și mai tare în sboru-i o strîngea,
Din ce-o strîngea mai tare din brațe-i luneca
— A dispărut... și codrul a stat de-a tremura.

*

Pe Dorul îl cuprinsese pustiul desperării.
Îl alungă prin nopțe, o pradă a durerii.
În tîinicii flori ai liniștei deodată

Un șuerat subțire și jalnic se străbăta
A început. Pe dorul din vis l'a deșteptat.
El s'a oprit: Un șerpe în sbucium desperat
Lupta 'n zadar; o piatră greu trupu-i apăsa
Și 'n vaet de durere de Dorul se ruga:

„Voinice, vin, mă scapă, nu mă lăsa să mor,
Că și eu ore-cîndva țî-oi fi folositor“.

Lui Dorul i-a fost milă și l'a scăpat de chin.
A rupt mieuțul șerpe o frunză de arin
A fermecat-o 'ndată cu farmec tăinuit.

— „Voinice, ține frunza, când vei fi sdrobotit
De sîrte atinge 'n dungă de frunză buza ta.
Ea va suna; îndată cu drag țî-oiu ajuta“.

Și șerpele în clipă în nor s'a prefăcut,
Ear' Dorul prin pădure a rătăcit pierdut,
Pîn' ce-a ajuns spre ziua pe-un plaiu scăldat

[în rouă

Incins de un brău puternic de munți la nu-
[măr: nouă,

Și plaiu 'n flori de aur în sîrte tremura
Și un palat în mijloc în raze se scălda.
Ear' printră flori Ileana trecea nevinovată,
Cu palida ei față, în gînduri eufundată.

A tresărit deodată; pe Dorul l'a simțit
Și nu-și credea privirii prin flori când l'a zărit.
De dorul lui ușor în brațe i-a sburat
Și buza-i înfocată ușor l'a sărutat.

— „O Dorule, de doru'ți încet mi-se sfîrșește
Isvorul vieții mele; o Dorule grăbește

Mă ia, mă du cu tine, că fără tine mor“.
Ș'a prins în brațe Dorul mlădiul ei trupșor,
A 'ncălecat în grabă și 'n gîonă se porni
S'ajungă înainte ce vîntul s'ar trezi

La marginea de codru, la pîle, la isvor,
Căci n'are aci putere al vînturilor sbor.
De-abia trecut'au fusă de-al dorului isvor
Ș'un tremur surd prin codru frunzișul visător

A 'l clătina 'nceput'a; creștea în valuri vîntul
Gemea pustiul frunzișul, pădurile de-arîndul.

Un vîntuleț de nopțe în fugă i-a pîndit
Și veste-a dat la curte, că Dorul a răpit
Pe mîndra lor regină. Ear' tatăl ei turbat
În urma lor pornit'a prin codru 'n lung și lat.

— „Iubite, vine tata; mă duce, știu, departe
Să nu 'mi mai dai de urmă. Dar, fie 'n
[ori-ce parte

Mă va gonî ursita, îți jur, că viața 'mi totă
Țî-e închinată ție; să știi, că ne'nfricată
Voiu suferi durerea ce-acuma mă așteptă,
Că dorul meu spre tine mereu mi-se îndreptă

Și te aștept, căci peptu 'mi nădejdea îl înceinge,
Și dragostea e tare, ea toate le învinge“.

O volbură nebnă atuncea i-a lovit,
Pe ea a smuls-o; Dorul pe loc a 'ncremenit.

*

Trecut'au zile grele de zile alungate.
A rătăcit sîrmanul cu genele secate
De lacrimi înfocate, pîn' și-a adus aminte

Delectatu-ne-am în cântările corului im-provisat de clerical abs. și stud. filos. Cornel Popescu, delectatu-ne-am în declamațiuni și în dulcele farmec al frumóselor noastre doine, delectatu-ne-am în cântări, bucurie și veselie.

N'am uitat însă nici de dorul inimii, și am vânturat în depărtări și câte-un tainic salut de dur la cine este drag.

Ne-am întâlnit, ne-am cunoscut, ne-am veselit, ne-am despărțit cu încredere într'un viitoriu frumos.

Dee D-zeu! Frumos de fie;

Ibis.

Peregrinagiu la mănăstirea Dealul.

Trei veacuri împlinitu-s'au luna trecută, de când „spaima Turcilor” și mândria neamului românesc, viteazul *Mihaiu-Vodă*, ucis mișește pe câmpia Turcii, își dărmă somnul de veci. România i-a ridicat în București o statuă spre vecinică pomenire, ear' inimile românesce an de an aduc prinos memoriei lui prin peregrinaj, la mănăstirea Dealul, (Târgoviște) unde i-se păstrează craniul.

Anul acesta peregrinajul s'a făcut în 23 Septembrie, luând parte „Liga culturală”, societatea „Carpații”, societatea „Uniunea” și mulțime de persoane de toate clasele sociale: senatori, deputați, profesori, avocați, studenți, etc. Tinerimea dela noi a fost reprezentată prin juristul I. Giurgiu. Într-o persoană de marcă era: *Tocilescu*, profesor de universitate, era: *Șomdănescu*, senator, profesorul *Costescu*, poeta *Smara*, *Aurel Popovici*, amployați de la diferitele ministerii, ș. a.

S'au depus și două cununi: una din partea *Ligei*, de bronz, cu inscripția „*Omagiul marelui voevod Mihaiu Viteazul*”, și alta din partea *Uniunii generale a studenților*, de frunze de stejar, cu inscripția: pe o aripă a frunzei „*Omagiul marelui Mihaiu: Uniunea generală a studenților*”, ear' pe cealaltă: „*Studenții universitari din Transilvania*”.

La găurile Nucet și Văcărești peregrinii erau așteptați de profesorii și elevii școlilor de acolo și primiți cu imnul „Deșteaptă-te Române”. După discursurile de bineventurare s'au distribuit elevilor cărți postale ilustrate cu portretul lui Mihaiu-Vodă și partea „Vieta lui Mihaiu-Vodă”, scrisă din prilejul aniversării de trei veacuri de la moartea eroului.

Sosiți la gara Teiș (lângă Târgoviște), peregrinii au plecat apoi, parte cu trăsuri, parte pe jos, la mănăstire, unde au fost întâmpinați de elevii școlii copiilor de trupă (cadeți) sub comanda căpitanului Constantinescu. Musica militară, compusă numai din elevii școlii, a cântat mai multe marșuri, resplăte cu aplauze furtunoase din partea peregrinilor. În curtea mănăstirii în partea dreaptă pe o masă se afla craniul lui Mihaiu-Viteazul, înconjurat de flori, aduse de orașeni. În partea dreaptă și în partea stângă a mesei se aflau aranjate 2 frumoase panoplii de armă. Pe masa unde se afla craniul lui Mihaiu, se afla și crucea cea mare, una din anticele mănăstirii.

De frunza fermecată. De buza lui ferbinte
Atins'a frunza 'n dungă și frunza a sunat
Și din vîrduh îndată în cale s'a lăsat
Micuțul șerpe: „Iată în tine am venit
Să te ajut, căci viața în schimb mi-am mîntuit.”
— „Ți-am dat viață ție, o dă-mi și tu viață
De când m'alungă s'ortea prin negură și cîță,
Turbatul vînt răpîta din brațu-mi iubitor
Pe draga vieții mele și mor de al ei dor.
Ajută-mi cu al tău farmec alin' a mea durere
Atât numai, mai multe iubirea mea nu-ți cere!”
— Ți-e grea ispita sorții, voinice, dar' e greu
S'ajungi s'îți vezi iubita, căci crud e tatăl său,
Și dragă-i e copila ca cel mai scump odor,
Și e dușman de mîrte ori-cărui muritor.
Pe-o stîncă 'ncunjurată de piscuri ascuțite
A 'nchis'o 'ntr'o cetate cu ziduri amorțite,
În turnul ce s'atinge de strășina cerescă,
Pe unde n'a umblat ființă omenească.
Trei vînturi o veghează urîtul s'î omóre,
Dar' dorul tău îi stînge viața 'nfloritoare.
E greu s'o vezi... Dar' totă-ascunsă mea

[putere

O 'mbrac în farmec tainic s'alina ta durere;
Te-oi duce la Iléna. „Și rîde trei a dat
Micuțul șerpe 'n clipă în vultur s'a schimbat;
Un vultur cu opt aripi c'o stea de foc în frunte,
Ce 'n sbor întrece vîntul 'n nouri se ascunde
Și Dorul s'a urcat pe vultur s'a pornit

Excursionistii s'au așezat în fața mesei cu craniul.

Apoi senatorul Costescu Comăneanu a bineventat peregrinii în numele parlamentului și al județului, exprimînd mulțămirea județenilor pentru acest act de pietate, s'evîrșit în memoria eroului și exprimîndu-și dorința, ca în viitoriu neamul întreg să peregrineze la mormîntul lui Mihaiu-Vodă. A răspuns profesorul *Tocilescu*; apoi a urmat serviciul divin.

După aceea, dl *Tocilescu* a ținut o conferință, vorbind despre viața lui Mihaiu Viteazul.

D-sa terminînd frumoasa conferință, regretă că a găsit craniul marelui Mihaiu Viteazul pus într'un sicriu de lemn putrezit. S'ă sperăm, a zis d-sa, că la anul când vom face peregrinajul la mănăstirea Dealului, s'ă găsim craniul lui Mihaiu așezat cel puțin într'un sicriu de argint și într'un frumos Mausoleu.

Spune apoi că veneratul președinte al „Ligei” d. V. A. Urechia, fiind bolnav l'a însărcinat pe d-sa s'îl reprezinte și s'ă depună din partea „Ligei” la mormîntul lui Mihaiu coróna de bronz.

S'a dat apoi cetire unei scrisori a dlui V. A. Urechia, unei poezii ocazionale scrise de *Ciru Economu*, apoi au urmat discursurile: Dr. *Drăgescu* (în numele secțiunii din Craiova a Ligei), *Mladian Manolescu* din Iași, I. *Giurgiu* (în numele studențimei de la noi), *Demetrescu* (în numele Uniunii studenților) și oda dnei *Smara*, care atât prin predarea cât și prin conținutul odei a făcut frumoasă impresie asupra publicului.

S'a dat apoi banchet în curtea mănăstirii, în decursul căruia s'au rostit numeroase toaste, Bu'rești între 31/2 peregrinii au plecat spre ea, urești între 2/3 peregrinii au plecat spre ea, urești între 2/3 peregrinii au plecat spre ea, urești între 2/3 peregrinii au plecat spre ea.

Revistă esternă

Turburări chinaze. „Times” are raport din Hongkong (China), în care se spune, că turbulenți chinezi au demolat și pustiit de nou o colonie misionară. Mișcarea contra misionarilor s'îmănă cu revolta boxerilor și va fi greu de sufocat.

Visite la Țarul. Se serie din Petersburg, că împăratul Germaniei va face negreșit vizită Țarului la Spala și va lua parte și la vîntătoarele de curte. Dacă evenimente extraordinare nu vor altera programul, pe la finea lunii curente Țarul va merge la Jalta, unde 'i vor face vizită regele *Alexandru* al Sârbiei și principele *Ferdinand* al Bulgariei. Scopul vizitei acestora e, s'ă cîră sfatul și sprijinul Țarului, fiind-că în urma ultimelor metamorfoze politice poziția lor nu e tocmai sigură pe tronul celor două stăpînețe balcanice.

În gîonă prin vîrduhul albastru, liniștit.
Și câmpu 'n lepărtare în cîță se 'mbrăca
Și tot mai mic în sboru-i în trup îl vedea,
Și munți creșeau în zare cu urmă în veditor
Și neguri uriașe plutiau în jurul lor,
Pe-o stîncă îmbrăcată în nour aurit
Plutia 'n vîrduh cetatea. Ear' Dorul s'a oprit
Și a intrat în grabă pe porțile deschise,
Căci vîntul cel de pază o clipă adormise:
Pe-un scaun de mușchiu în umbră de flori

[încunjurată

Ședea visînd Iléna, tăcută, nemișcată.
Și Doru'n bucurie la ea a alergat,
Cu foc a strîns'o 'n brațe pe nume-o a chemat:
— „Iléna, iat' venit'am la tine ângeraș,
S'alung dureri și chinuri, în peptul meu sălaș
Se dau iubirii sînte, ce-atât ne-a chinuit.”
Dar' înzărmas. Iléna de mult ce l'a dorit
În plîns rămas'a pîtră, un trup ne'nufletit.
Nebun a plîns'o Dorul s'a dragostit'o mult,
Și de durere 'n pîtră și el s'a prefăcut.

*

Dar' timpul tace, trece și tîrce 'n taină zile,
Ajung la vestejire bobocii de copile;
La Doru'n sat trecut'au bătrânii vîlăjiți,
Mlădițele ajuns'au s'ă botez-acum mlađiți,
Copiii-ascult povestea bunicii Simziana:
Că vîntul serii plînge pe Dorul și Iléna.

NOUȚĂȚI

Congregația Sibiului. Alaltăieri s'a ținut congreția de toamnă a comitatului Sibiului, în care au venit pe tapet și câteva cestiuni de interes românesc. Raport detaliat vom da în numărul viitoriu.

Dela consistoriul din Arad. În „Biserica și Școala” dto 6 Octobrie st. n. cetim următoarele: Luni în 17/30 Septembrie s'a întrunit în ședință plenară consistoriul din Arad. S'a publicat concurs pentru postul de protopresbiter vacant al Aradului, de comisar s'a numit protosinelul referent bisericesc Ioan I. Papp. Părintelul referent Au-gustin Hamsea i-s'a recunoscut dreptul de pensie pentru cazul când ar intra în condițiunile de pensie cuprinse în § 17 al Regulamentului de pensii. Din considerațiunile de echitate și cu privire la dignitatea P. C. Sale însă, s'a decretat întregirea dotațiunii sale de igumen al mănăstirii H.-Bodrog la suma salariului ce l'a avut ca director sem-narial, ca astfel în privința salariului s'ă nu fie într-un mic scuturat prin trecerea la sf. mănăstire. Intregirea se va face din bugetul consistorial.

Societatea „Petrui Maior” la Mocsonyi. Săptămîna trecută dl Dr. *Alexandru Mocsonyi* petrecînd câteva zile în Budapesta, societatea „Petrui Maior”, al cărei protector și membru onorabil este Ilustrata Sa, s'a folosit de ocaziune spre a-l felicita pentru alegerea de president al Asociațiunii. Vicepresidentul D. Stoica și secretarul G. Lobonț interpretînd bucuria membrilor ei pentru această alegere i-a dorit mulți ani, ca s'ă pîtră lucră și în fruntea celei mai mari societăți culturale de la noi, cu aceeași dragoste și înțelepciune, cu care și până acum a lucrat pentru binele bisericeii și neamului nostru.

Patria — în primejdie! Alaltăieri dimineața strădele Sibiului răsuna de cântecul flăcăilor veniți să îmbrace pe trei ani mondurul împăratului. Românii și cântau doinele legănat și lin, ear' Sașii cântecul lor. O grupă de feciori sași trecînd prin strada Cisnădiei cânta în tact scuturat binișor un cântec în care de vr'o câteva-ori se repeta frasa „mein Österreich”. Când am auzit pe acești voioși cântînd „mein Österreich”, am înghețat de spaimă, că patria earăși e în primejdie, e tradată de nou și nu e cine s'o afețe, fiind-că Sibiul — n'are nebuni cari s'ă vada trădători și dușmani ai patriei în toți cari — de pildă nu cântă Kossuth nota. (Nel).

Stipendiu pentru studii comerciale. Camera de comerț și industrie din Brașov a scris concurs la un stipendiu de 600 cor., destinat unui tiner care s'ă dedice a se înscrie la vr'o școală superioară ori academie comercială, ear' după absolvare s'ă pună cunoscîntele în serviciul comerțului din patrie. Termen de concurs până la 28 Octobrie st. n. În petițiune, cu timbru de 1 cor., și ajustată cu atestate despre studiile făcute până acum și despre cunoscînta de limbi, trebuie arătată etatea, starea civilă și planul în ce mod voește s'ă fructifice cunoscîntele ce și-le va cîștiga.

Lupta dela Răsboieni. Ziarele din România aduc știrea că dl T. Dornescu, prefectul județului Neamțu va interveni la episcopia sf. Spiridon din Iași, pentru-ca această s'ă dăruiască un loc în întindere de două fclci, pe care se află monumentul ridicat în amintirea glorioșei lupte de la Răsboieni a Voievodului *Stefan cel Mare*. Pe acel loc, în jurul monumentului, se va face un parc frumos. Un drum va conduce de la strada principală la monument. Monumentul se află așezat pe un loc care este proprietatea Episcopiei sf. Spiridon. Tot dl prefect Dornescu a intervenit și la ministerul de interne, ca pentru vecinicia amintirii a luptei dela Răsboieni numele satului Uscăți, pe a cărui întindere s'a dat lupta memorabilă, s'ă pîrte pe viitoriu numele *Răsboieni*.

România la congresul de istorie. Comitetul de organizare al congresului de istorie, care se va ține la Roma în primăvara anului 1902, a concredut dlui V. A. Urechia președinția unui comitet românesc, pe care l'vor constitui aderenții la congres din țările române. Anunțându-i această misiune, comendatorul profesor *Giacomo Gorini* și doctorul *Francesco Guerri* mai adaug în scrisore că „*esprimă dorința, ca s'ă vină la Roma o ade-vărată invasiune de români*”.

Tîrg de cai pentru miliție. De la vicecomitele comitatului Sibiului se face cunoscut, că în 16 Octombrie st. n. se va ține în Sibiul în piața Hermann (în fața casei celei mari) tîrg pentru cumpărare de cai pe sîma miliției. Se vor cumpăra cai în vîrstă de 4—7 ani.

Iubileul unei reuniuni învățătoresce
Reuniunea „Mariana” a învățătorilor gr.-cat. din vicariatul Rodnei și protopopiatele Bistriței și Budacului român, cu ocaziunea adunării sale generale din 20 și 21 Octobrie st. n., în *Năsăud*, își va serba iubileul de 25 ani de activitate. În 20 Octobrie se va ține ședința festivă în sala gimnasiului, banchet și s'era concert și petrecere cu joc, ear' în 21 se va ține a doua ședință. În ședința aceasta se vor eeti și două disertațiuni: „Poziția învățătorului în societate, însuflețirea lui pentru școală” de Macedon Linul, „Cum pîtră influința școlii asupra bunăstării materiale a poporului”, de Octavian Doci.

Părintele ierodiacon domnul Dr. Elie Cristea, în curtea liturgiilor pontificale de I. P. S. Sa domnul Ioan Metianu, arhiepiscop și metropolit, la s'erbătorea Nașterii Născătoare de Dumnezeu, a fost hirotesit întru arhidiacon. Din acest solemn incident părintele arhidiacon a dăruit fondului de 20 bani, creat de „Reuniunea sodalilor români din Sibiul” pentru acuirea unei case cu hală de vînzare, suma de 10 cor.

La același fond au mai contribuit: dl Dr. Vasile Dan, advocat 2 cor., Emil Ver-zariu, funcționar la banca „Transilvania” 2 cor., dîmna Malvina Verzariu n. Șocander 1 cor. 50 bani; Gligore Verzariu, școlar 1 cor., Pompi Verzariu 1 cor., dîmna Otilia Șocander, domnișora Melania Șocander, (Apold-de-jos) ambele 2 corone; Victor Tordășianu, funcționar la consistor 1 cor.

În contra jocului de cărți. Ministerul căilor ferate rusesce a dat ordin tuturor șefilor de gară, prin care personalul trenurilor e strict îndrumat s'ă nu permită călătorilor s'ă jîce cărți în cupe. Ceii aflați în flagrant au s'ă fie somați a sista jocul, ear' dacă nu se supun, la proxima gară s'ă iie cu ei protocol în prezența organului polițial.

Tisza — totuși deputat! Zadarnic orădanii au lăsat buzat pe bătrînul Tisza, căci el totuși va fi deputat dietal, anume ziarele din Budapesta raportă, că ministrul-președinte Széll când a aflat despre rezultatul alegerii a făcut lui Tisza imputări, că nu l'a înmat asupra situației, ca s'ă fi lăsat în contra agitației Kossuthistilor. Apoi l'a asigurat, că primul mandat dintr'ele care vor ajunge de nou sub alegere, (sunt câteva cercuri cu deputați aleși în Cîta două cercuri) i-l va da lui. La acestea Tisza ar fi refectat numai următoarele: „Nu ve îngrijii de mine!”

Deputat țeran în parlamentul ungar. În cercul *Akosfalva* (s'euime) e ales deputat dietal un țeran: secuiul *Makkeai Zsigmond*, care a promis alegătorilor că se va prezenta la dietă în port secuesc.

Isprava lui Sarafov. Din cercurile diplomatice de la Constantinopol se afirmă, că ambasadorul american ar avé dovești, că răpirea misionarilor americani Ellen Stone ar fi isprava lui Sarafov. Bandiții sei au răpîto — la ordinal lui Sarafov, — pentru-ca s'ă stîrce de la ea bani de răscumpărare, pe cărora s'ă întrebuinte acestor de autoritățile locului lor natal, că nu aparțin sectei anarhiste.

Acțiune contra anarhistilor. Conform unor rapoarte telegrafice sosite din New-York la Londra, guvernul Statelor-Unite este aplicat s'ă deie Europei sprijin în înfrîna-re anarhistilor. Anume, după cum se afirmă, guvernul ar fi declarat, că va impede ca refugiații anarhistilor în America, permițînd s'ă debarce numai acestor emigranți, cari se vor legitima cu atestate de la autoritățile locului lor natal, că nu aparțin sectei anarhiste.

Cai pentru Transvaal. Se pare că rășboiul din Transvaal va dura încă mult; cel puțin faptul că guvernul englez încă și acum cumpără cai cu miile pentru a-i trimite ôstei din Transvaal, nu e nici-decum simptom de apropiată terminare a rășboiului. Nu de mult plecase din Rusia un transport de câteva mii de cai, ear' acum samsarii vor cumpăra de nou cam cinci mii din Ungaria. În scopul transportării acestora vor sosi în portul din Fiume, în cursul lunii acesteia și al celei următoare, șese mari vapoare engleze.

Din distracțiile bogătanilor. Con-tesa *Pillot-Well* din Paris zilele trecute a dat un prânz splendid, la care erau invitați foarte mulți membri ai elitei Parisului. Spre uimirea oșpeților însă, — contrar usului parisian — pe masă nu era nici o cartă de bucate, dar' bătea la ochi un colosal buchet de flori așezat la mijlocul mesei, de a cărei menițiune nu-și putea da s'ămă nime-nă. La prima plesă însă buchetul s'a deschis în două părți și a eșit din el în costum de sîld cântăreța *Margaret* de la teatrul Varietă și a cântat un cuplet despre ostrigi, — signal că urmăză ostrigi. Fie-care plesă era anunțată astfel prin câte un cuplet cântat de cântăreț.

[212] 2—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de învățător la școala confesională gr. or. din filia *Viscri* protopresbiteratul Cohalmului, se escrie concurs cu termen de 15 zile de la prima publicare în ziarul „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

Dela credincioșii gr. or. prin repartitie 242 cor., ajutoriu dela stat votat în anul 1901 sub Nr. 51.137 358 cor., cu totul 600 corone, cuartir și lemnele trebuincioase de încălzit.

Dela învățător se recere cualificația conform legii și este deobligat a ține în Dumineci și sărbători strănă în biserică și a cânta cu copii de școală la sf. liturgie.

Pentru de a face cunoștință cu poporul și a-și arăta desteritatea și în cântările și tipicul bisericesc concurenții au a se presenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare în biserică, înainte de ziua alegerii.

Rugarea de concurs împreună cu documentele necesare sunt a se adresa Preaonoratului oficiu protopresbiteral gr. or. al Cohalmului în termenul deschis.

Viscri, în 9 Septembrie 1901.

Comitetul parochial gr. or.:

Jeronim Buzea Dumitru Becheș
preot președ. notar

Vidi!

Nicolau D. Mircea.
protopop

Nr. 4331/901 Prt. cerc. supr. [211] 3—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de *vicenotar* sistemizat în comuna mică *Cărpiniș*, cercul *Mercurea*, comitatul *Sibiiu*, se escrie concurs prin acesta cu următoarele emolumente:

1. Salariu anual 600 cor.
2. Locuință liberă.
3. 6 stângeni lemne de foc.
4. Taxele statorite prin statut după lucrările private.
5. În cazul denumirii ca matriculant, sau ca matriculant-locuitor de stat un onorar, care se va sistemisa.

Vicenotarul ales are de a îndeplini și sub responsabilitate proprie și sub controla notarului cercual lucrările împreunate cu întrêga administrare a comunei *Cărpiniș* precum și lucrările private lui împărțite.

Cererile concursuale instruite cu documente de cualificațiune, despre cunoștința limbilor și ocupațiunea lor de până acuma au de a se presenta subscrisului până în 22 Octombrie a. c.

Mercurea, în 30 Septembrie 1901.

Pretorul cercual suprem:

Mangesius

Nr. 528

[210] 3—3

Concurs

Pentru întregirea postului învățătoresc vacant din *Totoiu* protopresbiteratul *Alba-Iuliei* se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt 600 cor. cuartir în edificiul școlar și lemne pentru foc.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și înainta cererile lor concursuale instruite conform normelor în vigóre subscrisului oficiu protopresbiteral în termenul de sus și a se presenta în vre-o Duminecă ori sărbătoare pentru a-și arăta desteritatea în cântări și tipic.

Alba-Iulia, 6 Septembrie 1901.

Oficiul protopresbiteral în conțelegere cu comitetul parochial.

Florian Rusan
adm. prot.

La *Librăria Tipografiei archidiece-sane în Sibiiu* se află de vânzare:

Introducere în contabilitate

și

Contabilitatea

în partidă simplă

de

I. C. Panțu

profesor la școala superioară de comerț.

Prețul 2 corone.

In *Tipografia archidiece-sană*
a apărut:

ACAFISTUL

Preasantei

Născătoare de Dumnezeu

și

alte rugăciuni

armate de *Sinaxarin* pentru tot anul și *Pășchalie*.

Un volum de 368 pagini 8°.

Prețul simplu legat . . . fl. —85
jumătate pânză . . . „ 1.05
în piele roșie . . . „ 1.25
Ediția fină în piele neagră . . . 2.—
piele chagrin „ 2.60
în mătase „ 3.85

Se află de vânzare la

Librăria Tipografiei archidiece-sane,
Sibiiu.

„CONCORDIA”,

SOCIETATE COMERCIALĂ PE ACȚII ÎN SIBIIU.

Convocare.

Domnii acționari ai societății comerciale pe acții „CONCORDIA”, se invită prin aceasta la a

IV-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Sibiiu (strada Baier Nr. 1), Sâmbătă în 26 Octombrie st. n. 1901, la 10 ore a. m.

Obiectele de pertractare sunt:

1. Raportul direcțiunii.
2. Bilanțul anual și raportul comitetului de supraveghere.
3. Eventuali propuneri cf §. 33 din statute.

Acei domni acționari, cari voiesc să participe la această adunare sunt rugați să-și depună la cassa societății acțiile, eventual dovețile de plenipotență până cel mult Joi, în 24 Octombrie st. n. 1901, la 5 ore p. m. (§. 24 din statute).

Direcțiunea
societății comerciale pe acții
„Concordia”.

[213] 1—1

Bilanț cu 30 Iunie 1901.

	Cor.	fil.		Cor.	fil.
Cassa în număr	3533	57	Capital social	200000	—
Mobilier	Cor. 16,364.83		Fond de rezervă	506	28
Amortisare	1,636.48	14728	Diverse conturi creditore	481962	23
Diverse conturi debitoare	325273	40			
Mărfuri	269785	84			
Perdere din anul 1899/1900	44000	78			
„ „ „ 1901	25146	57			
	682468	51		682468	51

Sibiiu, în 30 Iunie 1901.

Dr. L. Lemény m. p.,
membru în direcțiune.

Dr. N. Vecerdea m. p.,
membru în direcțiune.

I. Lissai m. p.,
membru în direcțiune.

F. Schmidt m. p.,
conducător.

P. Simtion m. p.,
comptabil.

Subsemnatul comitet am examinat contul present și l'am aflat în deplină regulă.

Sibiiu, în 27 Septembrie 1901.

Comitetul de supraveghere:

N. Penciu m. p.

I. Crețiu m. p.

D. Rațiu m. p.

Raportul comitetului de supraveghere.

Onorată adunare generală! Subscrisul comitet de supraveghere, cenzurând bilanțul și contul de profit și perderi al societății comerciale „Concordia” pentru anul 1900/1901 le-am aflat în conformitate cu cărțile de contabilitate ale societății.

Propunem deci a aproba bilanțul, ér direcțiunei a-i da absolutoriu. Sibiiu, 7 Octombrie 1901.

Comitetul de supraveghere:

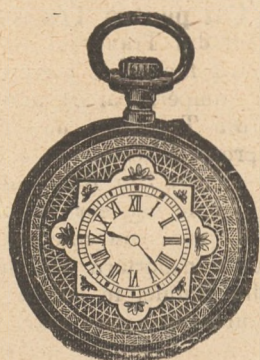
N. Penciu m. p. **Dr. E. Cristea m. p.** **D. Rațiu m. p.** **Dr. V. Bologa m. p.** **I. Crețiu m. p.**

Orologe de părete și deșteptătoare dela 1 fl. 50 cr. în sus.

* Numai marfă bună și solidă.

* Prețuri eftine, garanție consciențioasă.

*

Orologiu de dame de argint veritabil, mărime 30 mm., 5 fl. 50 cr.

Orologiu de domni, aceeași calitate, mărime 50 mm., 5 fl. 50 cr.

Orologiu de domni sau de dame, aceeași calitate, cu capac dublu, 7 fl. 25 cr.

JULIUS ERŐS

SIBIIU

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Cel mai mare deposit de orologe, juvaericeale, aurării și argintării din Transilvania recomandă eftin și bun toate produsele ciasornicăriilor, juvaergiilor și opticeilor.

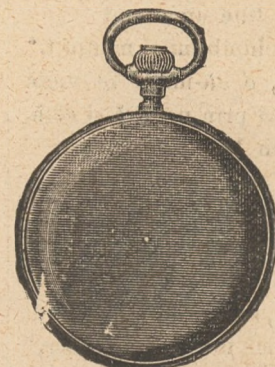
Potire, cruci, cădelnițe, candelu pentru altar, etc., tacămuri și vase de masă cu prețurile originale de fabrică.

Cercei, inele, broșe și bracelete cu sau fără petri scumpe.

Inele de căsătorie gata în ori-ce mărime.

Cadouri de nuntă și botez potrivite cu prețurile cele mai eftine.

[113] 16—30

Orologiu de domni remontoir de nickel, 50 mm., cu 3 capace tari 4 fl. 25 cr.

Același cu cutie de oțel oxidat în negru 4 fl. 40 cr.

Același deschis, cu sticlă de cristal 3 fl. 50 cr.

Lanțuri de argint veritabil dela 1 fl. în sus. Lanțuri de aur veritabil dela 9 fl. în sus. Orologe deșteptătoare de nickel dela 1 fl. 60 cr. în sus. — Se trimite pe lângă rambursă; ce nu corespunde se schimbă imediat sau se trimit banii înapoi.

Reparaturi de orologe se esecută bine și eftin.